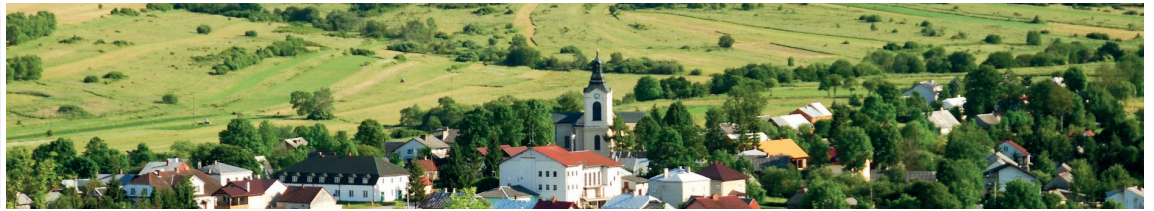


Sygnaturka Jasłiska

jasliska.przemyska.pl

Rok XVIII nr 35 / 14.09.2025 r.



NIEDZIELNE SŁOWO

Jezus powiedział do Nikodema:

«Nikt nie wstąpił do nieba, oprócz Tego, który z nieba zstąpił – Syna Człowieczego.

Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak trzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony».

J 3,13-17

JESTEŚMY BEZCENNI

Jezus powiedział do Nikodema: „Nikt nie wstąpił do nieba, oprócz Tego, który z nieba zstąpił, Syna Człowieczego. A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne.

Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony”.



Tak, Bóg daje wszystko, aby nas zbawić. W języku biblijnym, ale chyba też w każdym innym, „syn jednorodzony” oznacza po prostu „wszystko”. Miłujący ojciec bardziej bowiem ceni życie jednorodzonego syna niż własne. Bóg daje więc najwyższą cenę za nasze zbawienie. Dlaczego? Ponieważ jesteśmy dla Niego bezcenni, pomimo naszych grzechów i naszej niewierności. Bóg nie wyrzekł się nas, chociaż my nie raz wyrzekamy się Jego.

Ocala nas miłość Boga i tylko ona. Nie zbawią nas żadne nasze wysiłki. Zbawienie można jednak odrzucić, zignorować je i dalej żyć z dala od Boga. Wówczas też Bóg nas nie potępia. Wówczas potępiamy sami siebie.

ŚWIĘTO PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO

Kiedy w roku 70 Jerozolima została zdobyta i zburzona przez Rzymian, rozpoczęły się wielkie prześladowania religii Chrystusa, trwające prawie 300 lat. Dopiero po ustaniu tych prześladowań matka cesarza rzymskiego Konstantyna, św. Helena, kazała szukać Krzyża, na którym umarł Pan Jezus.

Po długich poszukiwaniach Krzyż odnaleziono. Co do daty tego wydarzenia historycy nie są zgodni; najczęściej podaje się rok 320, 326 lub 330, natomiast jako dzień wszystkie źródła podają 13 albo 14 września. W związku z tym wydarzeniem zbudowano w Jerozolimie na Golgocie dwie bazyliki: Męczenników (*Martyrium*) i Zmartwychwstania (*Anastasis*). Bazylika Męczenników nazywana była także Bazyliką Krzyża. 13 września 335 r. odbyło się uroczyste poświęcenie i przekazanie miejscowemu biskupowi obydwu bazylik. Na tę pamiątkę obchodząco roku 13 września uroczystość Podwyższenia Krzyża Świętego. Później przeniesiono to





święto na 14 września, ponieważ tego dnia wypada rocznica wystawienia relikwii Krzyża na widok publiczny, a więc pierwszej adoracji Krzyża, która miała miejsce następnego dnia po poświęceniu bazylik. Święto wprowadzono najpierw dla tych kościołów, które posiadały relikwie Krzyża, potem zaś dla całego Kościoła Powszechnego.

Ważnym wkładem w historię dzisiejszego święta jest świadectwo mniszki Egerii, która w *Itinerarium Egeriae* relacjonuje obchody Podwyższenia Krzyża połączone ze świętem dedykacji, czyli poświęcenia kościoła Męczenników (*Martyrium*) na Golgocie: „Dniami Eucenii (dedykacji) zwą się te dni, w których święty kościół stojący na Golgocie, zwany *Martyrium*, poświęcony został Bogu. Także święty kościół znajdujący się w *Anastasis*, to jest w miejscu, gdzie Pan po męce zmartwychwstał, tego samego dnia został Bogu poświęcony. Rocznica poświęcenia tych świętych kościołów jest obchodzona z całą czcią, bo i Krzyż znaleziono tego samego dnia [...]”

W 614 r. na Ziemię Świętą napadli Persowie pod wodzą Chozroeza. Zburzyli wówczas wszystkie kościoły, także i kościół Bożego Grobu, a wiedząc, jak wielkiej czci doznaje Krzyż Pana Jezusa, zabrali go ze sobą. Cały świat modlił się o odzyskanie Krzyża Świętego. Po zwycięstwie, jakie cesarz Herakliusz odniósł nad Chozroezem, w traktacie pokojowym Persowie zostali zmuszeni do oddania świętej relikwii (628). Podanie głosi, że kiedy sam cesarz chciał na swoich ramionach zanieść Krzyż Chrystusa na Kalwarię, mógł to uczynić dopiero wówczas, kiedy zdjął swoje królewskie szaty. Jest to legenda, gdyż ze świadectwa św. Cyryla Jerozolimskiego (+387) wiemy, że już za jego czasów czcigodną relikwię podzielono na drobne części i rozesłano je niemal po wszystkich okolicznych kościołach.

Kościół w Krzyżu Jezusa widział zawsze ołtarz, na którym Syn Boży dokonał zbawienia świata. Dlatego każda jego częśćka, tak obficie zroszona Jego Najświętszą Krwią, doznawała zawsze szczególnej czci. Nie chodzi w tym wypadku o autentyczność poszczególnych relikwii, ale o fakt, że przypominają one Krzyż Chrystusa i wielkie dzieło, jakie się na nim dokonało dla dobra rodzaju ludzkiego.

O ukrzyżowaniu Pana Jezusa piszą wszyscy Ewangelieści. Co więcej, podają bardzo szczegółowe okoliczności tego wydarzenia. Według świadectwa Ewangelistów Pan Jezus został ukrzyżowany około godz. 12, a umarł o godz. 15. Jego pogrzeb odbył się ok. godz. 17.

Kara ukrzyżowania była u Żydów znana, chociaż w prawie mojżeszowym nie była przewidziana. Aleksander Janneusz (103-76 przed Chrystusem) użył jej dla ukarania zbuntowanych przeciwko niemu faryzeuszów. Taką karę stosowali powszechnie Fenicjanie, Kartagińczycy, Persowie i Rzymianie. Ci ostatni jednak nie stosowali jej wobec obywateli rzymskich. Była to bowiem kara uznawana za hańbiącą i bardzo okrutną. Skazaniec odzierało z szat, rzucano go na ziemię, rozciągano mu ramiona i nogi, przybijając je do krzyża. Skazaniec konał z omdlenia i gorączki, dusił się. Na domiar złego wisielca nękało mnóstwo komarów, a bywało, że konającego rozrywały sępy. Krzyż miał zwykle kształt litery T (tau). Ponieważ śmierć na krzyżu miała wszystkie znamiona hańby, dlatego cesarz Konstantyn Wielki zniósł karę śmierci przez ukrzyżowanie (316).

Największą część drzewa Krzyża świętego posiada obecnie kościół św. Guduli w Brukseli. Bazylika św. Piotra w Rzymie przechowuje część relikwii, którą cesarze bizantyjscy nosili na piersi w czasie największych uroczystości. W skarbcu katedry paryskiej jest częśćka Krzyża świętego, podarowana przez polską królową Annę Gonzagę, którą miała otrzymać od króla Jana Kazimierza. Największą część Krzyża świętego w Polsce posiadał kościół dominikanów w Lublinie (zostały one skradzione w roku 1991, chociaż nadal w kościele tym znajdują się dwa inne relikwiarze Krzyża świętego). Stosunkowo dużą część Krzyża świętego posiada kościół św. Krzyża na Łysej Górze pod Kielcami. Miał ją podarować benedyktynom św. Emeryk (+1031), syn św. Stefana, króla Węgier (+1038). Od tej relikwii i klasztoru pochodzi nazwa „Góry Świętokrzyskie”. Wreszcie dość znaczna relikwia Krzyża świętego znajduje się w bazylice Krzyża Świętego w Rzymie.

Ku czci Krzyża Świętego wzniesiono mnóstwo kościołów. W samej Polsce jest ich ponad 100. Istnieje również kilka rodzin zakonnych – męskich i żeńskich – pod nazwą Świętego Krzyża. Wśród nich najliczniejsze to Zgromadzenie Św. Krzyża, założone w 1837 r., a zatwierdzone przez Rzym w 1855 r.

Na czele czcicieli Krzyża stoi św. Paweł Apostoł. Szczególnym nabożeństwem do Krzyża wyróżniała się św. Helena, cesarzowa. Jednak na wielką skalę kult Krzyża zapoczątkowało średniowiecze, kiedy to bardzo żywo i powszechnie rozwinął się kult męki Pańskiej. Wśród świętych wyróżnili się tym nabożeństwem: św. Bernard z Clairvaux (+1153), św. Franciszek z Asyżu (+1226), św. Bonawentura (+1274), św. Filip Benicjusz (+1285), a w latach późniejszych bł. Władysław z Gielniowa (+1505), św. Piotr z Alkantary (+1562), św. Jan od Krzyża (+1591) i św. Paweł od Krzyża (+1775). W nagrodę za serdeczne nabożeństwo do swojej męki Jezus obdarzył wielu świętych darem stygmatów. Dzieje Kościoła znają aż 330 podobnych wypadków. Pierwszy stwierdzony historycznie fakt stygmatów spotykamy u św. Franciszka z Asyżu. W ostatnich czasach mówiło się głośno o stygmatykach: Teresie Neumann z Konnersreuth (+1962) i o św. o. Pio (+1969).

Od I w. spotykamy krzyże wypisywane, rysowane czy rytowane graficznie – i to w najróżnorodniejszych formach i symbolice,

ktołej postacią naczelną jest zawsze Chrystus. Od IV w. spotykamy krzyże bez Ukrzyżowanego, ale za to bogato wykładane szlachetnymi kamieniami i złotem (*crux gemmata*). Ich forma jest także różna. Spotykamy między innymi krzyże Chrystusa, Piotra, Andrzeja, św. Pachomiusza, krzyż etiopski, ormiański, jerozolimski itp. We wczesnym średniowieczu zwykło się wyrywać krzyże (pasje) z wizerunkiem Chrystusa, ale z koroną królewską (diademem) na głowie. Od wieku XII datują się krzyże współczesne, pełne wyrazu cierpienia i grozy. Najdawniejszy krzyż znaleziono w Herkulanum, w jednym z domów zasypanego przez wulkan (Wezuwiusz) w roku 63 i 79, którego to odkrycia dokonano w 1748 roku. Na jednej ze ścian domu znaleziono wyraźny odcisk dużego krzyża, który tam wisiał. Jest nawet otwór po gwoździu w ścianie, na którym ten krzyż był umieszczony.

Krzyż Chrystusa czci się także czyniąc znak krzyża. Początkowo czyniono krzyż nad przedmiotami, kreśląc go dło-

nią. Miał on być wyznaniem wiary, chronić od nieszczęść, sprowadzać Boże błogosławieństwo. Zwyczaj ten sięga pierwszych wieków chrześcijaństwa. Był on traktowany jako *credo* katolickie, streszczenie najważniejszych prawd wiary. Słowami podkreślano wiarę w Boga w Trójcy Świętej jedyne, a ruchem ręki podkreślano nasze zbawienie przez Chrystusową mękę i śmierć. O znaku krzyża świętego pisze już Tertulian (+ ok. 240). Św. Hieronim mówi o nim w liście do Eustochii. Pierwsi chrześcijanie tym znakiem posługiwali się bardzo często. Kościół zachował ten zwyczaj, kiedy w liturgii błogosławi swoich wiernych.

Dzisiejsze święto przypomina nam wielkie znaczenie krzyża jako symbolu chrześcijaństwa i uświadamia, że nie możemy go traktować jedynie jako elementu dekoracji naszego mieszkania, miejsca pracy czy jednego z wielu elementów naszego codziennego stroju.

<https://premium.brewiarz.pl/czytelnia/swieci/09-14a.php3>

ŚP. KS. STANISŁAW MARCZAK OGÓLNOPOLSKI DNIEN ŚOLIDARNOŚCI I WOLNOŚCI

W niedzielę 31 VIII 2025 r. o godz. 12⁰⁰ w kościele parafialnym pw. św. Stanisława BM w Jaśle odbyła się uroczystość z okazji Ogólnopolskiego Dnia Solidarności i Wolności. Podczas Mszy św. upamiętniającej 45 r. podpisania Porozumień Sierpniowych została odsłonięta i poświęcona tablica upamiętniająca śp. ks. Stanisła-

wa Marczaka, naszego Rodaka, kapelana jasielskiej Solidarności.

Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył Kanclerz Kurii Diecezjalnej w Rzeszowie – ks. dr hab. Piotr Steczkowski. On też dokonał poświęcenia tablicy. Homilię wygłosił ks. dziekan Marian Putyra.



W Uroczystości wzięli udział przedstawiciele NSZZ Solidarności Regionu Podkarpacie w Krośnie, Starostwa Powiatowego w Jaśle oraz Stowarzyszenie SOLIDARNI w Jaśle. Obecny był europoseł Bogdan Rzońca i poseł na sejm p. Maria Kurowska. Obecne były również poczty sztandarowe szkół: I LO w Jaśle i Szkoły Mundurowej w Kołaczycach.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

XXIV Niedziela Zwykła – 14.09.2025

1. Dzisiaj przeżywamy Święto Podwyższenia Krzyża Świętego.
2. Msze św. w tym tygodniu w Sanktuarium: w poniedziałek o godz. 7⁰⁰, we wtorek o godz. 7⁰⁰ i 16⁰⁰ (w kapliczce

na Wierzhgórce), w środę, czwartek i piątek o godz. 17⁰⁰, w sobotę o godz. 7⁰⁰ (u Sióstr) i o 8⁰⁰ (Msza św. nowenna). Na Woli w piątek o godz. 16⁰⁰.

3. We wtorek, o godz. 15⁰⁰, Droga Krzyżowa i po niej Msza św. przy kapliczce na Wierzchgórze.
4. W tym tygodniu przypadają Kwartalne Dni Modlitw za dzieci, młodzież i wychowawców.
5. W liturgii Kościoła w tym tygodniu obchodzimy: w poniedziałek – wspomnienie NMP Bolesnej; we wtorek – wspomnienie śś. Męczenników Korneliusza, papieża i Cypriana, biskupa; w czwartek – święto św. Stanisława Kostki, patrona Polski i młodzieży; a w sobotę – śś. Męczenników Andrzeja Kim Taegon, Pawła Chong Hasang i Towarzyszy.
6. W środę na Mszę św. zapraszamy uczniów klas VI-VIII w ramach przygotowania do sakramentu bierzmowania. Po Mszy św. spotkanie dla młodzieży. Proszę przynieść indeksy.
7. W sobotę o godz. 8⁰⁰ Msza św., a po niej nowenna do Matki Bożej Królowej Nieba i Ziemi.
8. Za tydzień składka inwestycyjna na prace prowadzone w parafii.
9. Dziękujemy za utrzymanie czystości w naszych świątyniach. Do sprzątania Sanktuarium w sobotę na godz. 9⁰⁰ prosimy: Ewelinę Sawczak, Annę Michalak, Agnieszkę Grudzińską, Marzenę Krok, Halinę Zajac, Stanisławę Kędra i Marię Murdyk.
10. Do sprzątania Kościoła w Woli w sobotę na godz. 9⁰⁰ prosimy: Annę Madej i Marię Puchalik.
11. Po błogosławieństwie zapraszam dzieci do indywidualnego błogosławieństwa i po obrazki.
12. W czwartek odbyło się spotkanie Rady Parafialnej. Dziękuję jej członkom za przybycie i dotychczasową pracę na rzecz parafii. Liczę na dalszą współpracę i wspólne działania dla dobra naszej parafii.
13. Ogłoszenie społeczne: Wójt Gminy Jaślika informuje, że w okresie od 29.08.2025r. do dnia 27.10.2025r. tj. na okres 60 dni, w Urzędzie Gminy Jaślika w pokoju nr 10 w godzinach pracy Urzędu, będą wystawione projekty dokumentacji Uproszczonych Planów Urządzenia Lasu z terenu powiatu Krośnieńskiego Gminy Jaślika dla obrębów: Jaślika, Posada Jaślika, Daliowa, Szklary, Polany Surowiczne, Wola Niżna na lata 2026-2035. Zainteresowani właściciele lasów mogą składać zastrzeżenia i wnioski w sprawie planu, w miejscu jego wyłożenia, w terminie 30 dni od daty wyłożenia projektu Uprozczonego Planu Urządzenia Lasu”.
14. Drodzy Parafianie, po konsultacjach z Radą Parafialną, od przyszłej niedzieli nastąpi zmiana w godzinach Mszy św. niedzielnych. Nowy porządek Mszy św.: Rano – o godz. 8⁰⁰, Wola – godz. 9⁴⁵ i Suma – godz. 11³⁰. Ufam, że przyjmiecie tę zmianę ze zrozumieniem.

INTENCJE MSZALNE

15 – 21 września 2025

Poniedziałek: 15.09

- 7.00 + Józef Puchalik – od Felicji Madej
/poza/ + Adam Zielonka – od Aleksandry
Mezglewskiej
/poza/ Jan Koperstyński – gr. 15
/poza/ +Jan Niziołek – gr. 15

Wtorek: 16.09

- 7.00 + Jan Łątka (PJ) w 1 rocz. śmierci
16.00 /Wierzchgóra/ ++ Adolfa, Stanisław, Anna
i Wilhelm
/poza/ + Adam Zielonka – od rodziny Warchoł
/poza/ Jan Koperstyński – gr. 16
/poza/ +Jan Niziołek – gr. 16

Środa: 17.09

- 17.00 + Dorota Kurdyła – od rodziny Futyma i Grzywacz
/poza/ + Adam Zielonka – od Sióstr Sercanek
/poza/ Jan Koperstyński – gr. 17
/poza/ +Jan Niziołek – gr. 17

Czwartek: 18.09

- 17.00 + ks. Stanisław Marczak – od Marii Biłas
/poza/ Jan Koperstyński – gr. 18
/poza/ +Jan Niziołek – gr. 18

Piątek: 19.09

- 16.00 (Wola) + Michał Krzyżak – od cioci Elżbiety
17.00 + Paweł Winnicki – od żony
/poza/ Jan Koperstyński – gr. 19
/poza/ +Jan Niziołek – gr. 19

Sobota: 20.09

- 7.00 (Siostry) + Jan Łątka (W) – od Ireny i Ignacego
Bogacz
/poza/ Jan Koperstyński – gr. 20
/poza/ +Jan Niziołek – gr. 20
8.00 (Nowenna) + Jan Niziołek – od Barbary
i Andrzeja Luśnia
+ Jan Koperstyński – od Marii i Stanisława Lorenc
+ Jan Łątka (PJ) – od rodziny Kędra
+ Józef Puchalik – od Katarzyny Patlewicz
+ Krystyna Kuchta – od Jana Puchalika z rodziną

Niedziela: 21.09

- 8.00 + Mieczysław Kuchta – od córki Ewy z rodziną
9.45 (Wola) ++ rodzice: Wiktor i Franciszek Gaura;
++ bracia: Stanisław, Stefan, Marian i Bronisław
11.30 Za parafian
/poza/ Jan Koperstyński – gr. 21
/poza/ +Jan Niziołek – gr. 21